

Abstrakt

Tato práce pojednává o efektu, který může mít existence vnoučat na plánování odchodu do důchodu jeho prarodičů. Předchozí literatura tento dopad na načasování převážně ignorovala a soustředila se spíše na tradičně uznávané důvody. Tento efekt je odhadován pomocí regrese s dvoustupňovým odhadováním nejmenších čtverců (2SLS) na datech SHARE, ve kterých je reprezentováno 17 evropských států a Izrael. Jako instrument používáme rezidenční blízkost dětí k respondentům. Model je postupně užíván na různých setech dat, které jsou omezovány podle věku, pohlaví a existence dětí. Výsledek ukazuje, že člověk s alespoň jedním vnoučetem bude průměrně o 19 % pravděpodobněji v penzi než člověk bez vnoučat (když držíme ostatní faktory stabilní). Dále můžeme z výsledku vyčíst, že každé přidané dítě znamená pro respondenta oddálení odchodu do důchodu.

Klasifikace	C36, C51, J26
Klíčová slova	vnouče, důchod, instrumentální proměnná, SHARE, IV, vícerozměrná data, 2SLS
Název práce	Závislost načasování odchodu do důchodu na existenci vnoučat: evidence s využitím dat SHARE